

Warszawa, 05 grudnia 2014 r.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

ŻWppw/dm-025-5(1)/2014 (4676)

**Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna
Al. Przyjaciół 1
00-565 Warszawa**

Zwracam się z prośbą o uchylenie *uchwały Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej nr 23/2014/VI z dnia 10 czerwca 2014 r. w sprawie standardów wykonywania niektórych usług lekarsko-weterynaryjnych* oraz przekazanie stanowiska Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej w tej sprawie, w tym w zakresie potrzeby i celu wydania tej uchwały, w terminie do dnia 31 grudnia 2014 r.

W wymienionej uchwale Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej zostały określone obowiązki lekarzy weterynarii wykonujących zabiegi kastracji i sterylizacji psów i kotów. Powołana uchwała wprowadza obowiązek wykonywania tych zabiegów przez lekarza weterynarii przy udziale osoby asystującej, a także wymagania dotyczące lokalu, sprzętu i materiałów wykorzystywanych do przeprowadzania takich zabiegów. Zgodnie z § 2 tej uchwały, wchodzi ona w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

W mojej ocenie wymieniona uchwała została wydana bez podstawy prawnej. Podstawy prawnej do jej wydania nie stanowią w szczególności przepisy powołane jako taka podstawa, to jest art. 10 ust. 1 pkt 1 i art. 39 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 767, z późn. zm.). Sprawowanie pieczy i nadzoru nad należyтым i sumiennym wykonywaniem zawodu lekarza weterynarii nie obejmuje kompetencji do stanowienia norm prawnych obowiązujących lekarzy weterynarii, w tym norm określających zasady wykonywania przez nich zabiegów. Kompetencji Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej do określania zasad wykonywania zabiegów przez lekarzy weterynarii nie można wywodzić także z przepisu określającego, że obowiązkiem tego organu jest kierowanie działalnością

samorządu w okresie między Krajowymi Zjazdami Lekarzy Weterynarii, a w szczególności wykonywanie uchwał Krajowego Zjazdu Lekarzy-Weterynarii.

Zasady wykonywania zabiegów przez lekarzy weterynarii mogłyby zostać określone wyłącznie w akcie prawa powszechnie obowiązującego. Organy samorządu lekarsko-weterynaryjnego, w tym również Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii, nie posiadają kompetencji do regulowania wymienionych spraw.

Ponadto, przedmiotowa uchwała, w zakresie w jakim wyklucza wykonywanie zabiegów kastracji i sterylizacji psów i kotów w gabinetach weterynaryjnych, jest niezgodna z przepisami ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 95, z późn. zm.) i wydanym na jej podstawie rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań dla gabinetów weterynaryjnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 194, poz. 1990). Uchwała ta stanowi, że wymienione zabiegi mogą być wykonywane wyłącznie w sali zabiegowej lub operacyjnej. Postanowienie to wyklucza wykonywanie tych zabiegów w gabinetach weterynaryjnych, które nie dysponują salą zabiegową, ani – tym bardziej – salą operacyjną.

Zgodne z art. 1 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 1 pkt 1 wymienionej ustawy, zakład leczniczy dla zwierząt jest wyposażony w środki majątkowe, a w szczególności w pomieszczenia, aparaturę i sprzęt dostosowane do zakresu świadczonych usług. Wymagania dla gabinetu weterynaryjnego zostały określone w art. 7 ust. 1 tej ustawy i w przepisach wymienionego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań dla gabinetów weterynaryjnych. Z wymienionych przepisów wynika, że gabinet weterynaryjny nie musi posiadać sali zabiegowej ani operacyjnej. Ponadto, zgodnie z § 6 ust. 1 pkt 1 wymienionego rozporządzenia, pokój przyjęć znajdujący się w gabinecie weterynaryjnym wyposaża się między innymi w stół zabiegowy, dostosowany wielkością do zakresu i rodzaju świadczonych usług weterynaryjnych. Z kolei w § 6 ust. 2 pkt 2 tego rozporządzenia określono dodatkowe wymagania dla gabinetu weterynaryjnego, w którym wykonuje się zabiegi w znieczuleniu ogólnym. Uwzględniając treść wymienionych przepisów oraz charakter zabiegów kastracji i sterylizacji psów i kotów, uznać należy, że w obecnym stanie prawnym zabiegi te mogą być wykonywane również w gabinetach weterynaryjnych, które nie dysponują salą zabiegową.

Za potrzebą uchylenia wymienionej uchwały przemawiają także skutki w sferze praw i obowiązków jednostek, które będzie ona wywoływać.

Uchwała ta nie stanowi aktu prawa powszechnie obowiązującego. Z formalnego punktu widzenia, w przypadku jej wejścia w życie, będzie ona jednak wiążąca dla członków samorządu lekarsko-weterynaryjnego, z uwagi na przepisy ustawowe nakazujące przestrzeganie uchwał organów samorządu lekarsko-weterynaryjnego i przewidujące sankcje dyscyplinarne w przypadku ich nieprzestrzegania. Przepisy takie stanowią art. 19 pkt 1 i art. 45 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych. Zgodnie z wymienionymi przepisami, lekarze weterynarii wykonujący

zawód są obowiązani do przestrzegania uchwał władz i organów samorządu lekarzy weterynarii, natomiast za ich nie przestrzeganie podlegają odpowiedzialności zawodowej przed sądami lekarsko-weterynaryjnymi.

W związku z powyższym, uchwała Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej ograniczy wolność wykonywania zawodu przez lekarzy weterynarii oraz wolność prowadzenia działalności gospodarczej przez podmioty prowadzące zakłady lecznicze dla zwierząt.

W przypadku wejścia w życie tej uchwały, lekarze weterynarii wykonujący zawód w gabinetach weterynaryjnych nie będą mogli wykonywać zabiegów kastracji i sterylizacji psów i kotów.

Jednocześnie, w celu zapewnienia lekarzom weterynarii możliwości przeprowadzania zabiegów przy udziale osoby asystującej, zgodnie z zasadami określonymi w uchwale, podmioty prowadzące zakłady lecznicze dla zwierząt będą musiały zatrudniać dodatkowych pracowników. Utrudni to rozpoczęcie wykonywania i wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na prowadzeniu zakładu leczniczego dla zwierząt.

Brak działań Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej zmierzających do usunięcia stanu naruszającego prawo będzie skutkować wniesieniem skargi do Sądu Najwyższego, w trybie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych.

Z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
PODSEKRETARZ STANU

Tadeusz Nalewajk